Dimarts 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,31-35): En aquell temps, venen la seva mare i els seus germans i, de fora estant, li enviaren missatge, demanant-lo. I estava asseguda a la seva vora una multitud, i li diuen: «Mira, la teva mare i els teus germans són fora, que et busquen». I responent-los, els diu: «Qui és la meva mare i els meus germans?». I mirant entorn aquells que seien al seu voltant, diu: «Mireu la meva mare i els meus germans. Perquè el qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu germà i germana i mare».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mireu la meva mare i els meus germans. Perquè el qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu germà i germana i mare»

Mn. Josep GASSÓ i Lécera
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem Jesús —en una escena molt concreta i, alhora, comprometedora— envoltat per una multitud de gent del poble. Els familiars més propers de Jesús han arribat de Natzareth a Cafarnaüm. A la vista, però, de la munió de gent, romanen fora i el fan cridar. Li diuen: «Mira, la teva mare i els teus germans són fora, que et busquen» (Mc 3,31).

En la resposta de Jesús, com veurem, no hi ha cap motiu de rebuig envers els seus familiars. Jesús s'havia allunyat d'ells per a seguir la crida divina i mostra ara que també internament ha renunciat a ells: no per fredor de sentiments o per menyspreança dels vincles familiars, sinó perquè pertany completament a Déu Pare. Jesucrist ha realitzat personalment en Ell mateix allò que justament demana als seus deixebles.

En lloc de la seva família de la terra, Jesús ha escollit una família espiritual. Fa una mirada per damunt dels homes que seien al seu voltant i els diu: «Mireu la meva mare i els meus germans. Perquè el qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu germà i germana i mare» (Mc 3,34-35). Sant Marc, en altres llocs del seu Evangeli, fa esment d'altres mirades de Jesús al seu voltant.

¿És que Jesús ens vol dir que només són els seus parents els qui escolten amb atenció la seva paraula? No! No són els seus parents els qui escolten la seva paraula, sinó aquells que escolten i compleixen la voluntat de Déu: aquests són el seu germà, la seva germana, la seva mare.

El que fa Jesús és una exhortació a aquells que es troben allí asseguts —i a tothom— a entrar en comunió

espiritual amb Ell mitjançant l'acompliment de la voluntat divina. Alhora, però, hi veiem també una lloança a la seva mare, Maria, la sempre benaurada per haver cregut.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Per a poca cosa hagués servit a Maria la maternitat corporal si, primer, no hagués concebut el Crist —de manera més benaurada— en el seu cor, i solament després en el seu cos» (Sant Agustí)

- «'La meva ànima magnifica el Senyor' (Lc 1,46). Amb això, Maria expressa tot el programa de la seva vida: no posar-se a si mateixa al centre, sinó deixar espai a Déu; només llavors el món esdevé bo» (Benet XVI)

- «'Vet aquí l'esclava del Senyor; que es faci en mi segons la teva paraula' (Lc 1,37-38). Així, donant el seu consentiment a la paraula de Déu, Maria esdevé Mare de Jesús i, acceptant de tot cor la voluntat divina de salvació (...), es lliurà ella mateixa íntegrament a la persona i a l'obra del seu Fill» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 494)